

การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ

An Evaluation of School Curriculum in Science of Technology for
Elementary School, Bandonsamram School.

กัลยารัตน์ ชินจันทิก

Kunyarat Chinjuntuk

วีระ วงศ์สรรค์

Weera Wongsan

ชนาดล สมบูรณ์

Tanadol Sombon

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Curriculum and Teaching Disciplines

Faculty of Education, Bangkok Thonburi University.

E-mail: kunyarat.chi@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ ใน 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านบริบท (2) ด้านปัจจัยนำเข้า (3) ด้านกระบวนการ และ (4) ด้านผลผลิต การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ประชากรประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 1 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน ครูผู้สอน จำนวน 3 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 8 คน และฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ประกอบด้วย (1) แบบสอบถามสำหรับ ผู้บริหาร ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษา และ (2) แบบสำรวจข้อมูลสำหรับฝ่ายวิชาการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า การประเมินหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ ผู้บริหาร ครูผู้สอนและคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวม ด้านบริบท ($\mu = 4.07$) ด้านปัจจัยนำเข้า ($\mu = 4.23$) ด้านกระบวนการ ($\mu = 4.21$) และด้านผลผลิต ($\mu = 4.25$) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

คำสำคัญ: การประเมินหลักสูตรสถานศึกษา, กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, โรงเรียนบ้านดอนสำราญ

Abstract

The objective of this research was to evaluate of school curriculum in science of technology for elementary school, Ban Don Samram school in four segments: (1) context evaluation (2) input evaluation (3) process evaluation and (4) product evaluation. Research

methodology was descriptive research. The population, totaling 14, included of 1 administrators, 1 executive assistant, 3 teachers, 8 school committees and an academic personnel. The instruments used for data collection were questionnaires for administrators, teachers and school committees and checklist for academic department. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, and Standard Deviation.

The result of evaluation of school curriculum in science of technology for elementary school, Ban Don Samram school found that the opinions of administrators, teachers and the school committee the overall were at high level, when considering each items of the all respondents, were; (1) context evaluation ($\mu = 4.07$), (2) input evaluation factor ($\mu = 4.23$), (3) process evaluation ($\mu = 4.21$), and (4) product evaluation ($\mu = 4.25$) of were at high level, respectively.

Keyword: Evaluation of School Curriculum, Science of Technology, Ban Don Samran School.

บทนำ

การศึกษาที่มีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติและคุณธรรมของบุคคล ตลอดจนเป็นพื้นฐานของการพัฒนาในทุกๆ ด้าน การจัดการศึกษาจะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน ดังพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ได้กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังนั้นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาก็คือ “หลักสูตร” เพราะหลักสูตรเป็นเสมือนแม่บทที่ชี้ให้เห็นแนวทางในการจัดมวลงประสพการณ์ทุกรูปแบบทุกระดับชั้นแก่ผู้เรียนอันเปรียบเสมือนแผนที่หรือเข็มทิศที่จะนำทางในการ จัดการศึกษาให้บรรลุผล หลักสูตรที่ดีจะต้องมีเนื้อหาสาระที่ครอบคลุมถึงข้อมูลของสังคม ผู้เรียน กระบวนการเรียนมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน ที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสก้าวหน้า มีรูปแบบ จุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับโอกาสที่จะเรียนและผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ (วิชัย ดิสสระ, 2535: 53)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มีการพัฒนาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลในทุกด้านทั้งด้านร่างกาย ด้านความรู้ และด้านคุณธรรม รวมถึงการมีจิตสำนึกที่ดีในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ ทักษะ เจตคติที่จำเป็นต่อการการศึกษา การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 5)

โรงเรียนบ้านดอนสำราญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ให้กับเด็กทุกคนในเขตพื้นที่บริการที่มีอายุย่างเข้าปีที่ 7 จนถึงอายุ 16 ปี อย่างมีคุณภาพตามที่หลักสูตรกำหนด พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545, (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 28 หลักสูตรสถานศึกษาต่างๆ รวมทั้งหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับบุคคลพิการ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ

โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ โรงเรียนบ้านดอนสำราญจึงได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านดอนสำราญขึ้นตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ และแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้มีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาประจำแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้อยู่แล้วนั้น โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการปรับปรุงหลักสูตรเป็นหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พุทธศักราช 2563 เพื่อเป็นกรอบและทิศทางในการจัดการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ พัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้แต่ละระดับชั้นของกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเป็นปัจจุบัน ซึ่งในระดับชั้นประถมศึกษา ได้ปรับปรุงหลักสูตรเป็นหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉบับปรับปรุง 2563) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญและได้มีการนำหลักสูตรไปใช้จริงแล้ว มีการรายงานผลการดำเนินงาน โดยรายงานเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงอย่างเดียว ซึ่งไม่เพียงพอที่จะบ่งชี้คุณภาพของการจัดการศึกษาได้

ในการประเมินหลักสูตรนั้นควรประเมินใน 4 ส่วนสำคัญ คือ การประเมินเอกสารหลักสูตร การประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน และการประเมินระบบหลักสูตร ผู้วิจัยจึงเลือกใช้หลักการประเมินหลักสูตรของสตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam curriculum Evaluation Model) รูปแบบ CIPP Model ซึ่งมีการประเมินองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท (Context evaluation) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input evaluation) ด้านกระบวนการ (Process evaluation) และด้านผลผลิต (Product evaluation)

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านดอนสำราญ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท (Context evaluation) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input evaluation) ด้านกระบวนการ (Process evaluation) และด้านผลผลิต (Product evaluation).

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสำรวจ ได้แก่

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา โดยมีองค์ประกอบแบ่งเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระ การเรียนรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ แยกเป็นด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า

ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ซึ่งมีลักษณะการตอบแบบสอบถามโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด หรือเห็นด้วยมากที่สุดหรือมีการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมาก หรือเห็นด้วยมาก หรือมีการปฏิบัติมาก
- 3 คะแนน หมายถึง เหมาะสมปานกลาง หรือเห็นด้วยปานกลาง หรือมีการปฏิบัติปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อย หรือเห็นด้วยน้อย หรือมีการปฏิบัติน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด หรือเห็นด้วยน้อยที่สุด หรือมีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ชุดที่ 2 แบบสำรวจสำหรับฝ่ายวิชาการ เป็นแบบสำรวจจากฐานข้อมูลโรงเรียนบ้านดอนสำราญ ด้านผลผลิต ข้อสอง คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเฉลี่ยของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านดอนสำราญ โดยใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียน 8 ระดับ ได้แก่ 4, 3.5, 3, 2.5, 2.0, 1.5, 1 และ 0 (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553: 22)

2. ค่าความเชื่อมั่น

2.1 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อวิพากษ์และปรับแก้ไขข้อคำถามให้มีความครอบคลุม เที่ยงตรง และเหมาะสมของเนื้อหาที่ระดับของแหล่งข้อมูล

2.2 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิทยาศาสตร์ ด้านหลักสูตร และ/หรือด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำไปวิเคราะห์หาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยเสนอผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณาองความเห็น และให้คะแนนข้อคำถามแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1 ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0 เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1 แล้วนำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \sum R/N$$

IOC แทน ค่าดัชนีสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและพฤติกรรม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแล้ว ได้ค่า IOC เท่ากับหรือมากกว่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามในแบบสอบถามมีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม (อุไรวรรณ ชัยชนะวิโรจน์ และชญาภา วันทุม, 2560: 105-108)

2.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหา IOC แล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 2 คน ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 3 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 9 คน เพราะมีลักษณะการจัดการเรียนการสอน และบริบทที่ใกล้เคียงกับสถานศึกษาหรือกลุ่มประชากรที่ทำการวิจัยในครั้งนี้

2.4 จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนเพื่อนำคะแนนไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient; α) ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551: 114)

$$\text{สูตร} \quad \alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum_{i=1}^k S_i^2}{S^2} \right)$$

โดยที่ α คือ สัมประสิทธิ์แอลฟา
 k คือ จำนวนข้อคำถาม
 $\sum Si^2$ คือ ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 $\sum St^2$ คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวม

จากการหาค่าความเชื่อมั่น พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคทั้งฉบับเท่ากับ .905 (สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient; α) ที่ยอมรับได้คือ 0.70 ขึ้นไป (DeVon H. A. et al., 2007: 155-164 อ้างถึงใน ปราณี มีหาญพงษ์ และกรรณิการ์ ฉัตรดอกไม้ไพร, 2561: 13) แสดงว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่น น่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่วิจัยจริงได้

2.5 นำเครื่องมือที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่อไป

3. ประชากร การวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวนทั้งสิ้น 13 คน ประกอบด้วย

3.2 ผู้บริหารโรงเรียนบ้านดอนสำราญ จำนวน 2 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการ 1 คน ครูรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ 1 คน

3.3 ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนบ้านดอนสำราญ จำนวน 3 คน

3.4 คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 8 คน ได้แก่ ประธาน 1 คน กรรมการจำนวน 7 คน (ส่วนผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการและเลขานุการ คือ ผู้อำนวยการ ได้นำผลการสอบถามไปวิเคราะห์ในประชากรกลุ่มผู้บริหาร)

3.5 ฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน ได้แก่ บุคลากรปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานฝ่ายวิชาการโรงเรียนบ้านดอนสำราญ

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

4.1 ความถี่ (Frequency)

4.2 ร้อยละ (Percentage)

4.3 ค่าเฉลี่ย (Average)

4.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.5 ดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence)

4.6 ความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient; α)

5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดกระทำข้อมูล ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยขอรับหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครบุรีในการทำวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับประถมศึกษา

โรงเรียนบ้านดอนสำราญ เพื่อส่งหนังสือขออนุญาตไปยังโรงเรียนบ้านดอนสำราญขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

5.2 เมื่อได้รับการอนุญาตจากผู้บริหารโรงเรียนบ้านดอนสำราญ ผู้วิจัยจึงทำการเก็บข้อมูลในการประเมินหลักสูตรครั้งนี้

5.3 ผู้วิจัยดำเนินการส่งและรับแบบสอบถามจากทางโรงเรียนด้วยตนเอง

5.3.1 จำนวนแบบทดสอบส่งถึงผู้บริหาร จำนวน 2 ชุด

5.3.2 จำนวนแบบทดสอบส่งถึงครูผู้สอน จำนวน 3 ชุด

5.3.3 จำนวนแบบทดสอบส่งถึงคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 8 ชุด

5.3.4 จำนวนแบบสำรวจส่งถึงฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 ชุด

5.4 นำข้อมูลจากข้อ 3.5.3 มาตรวจให้คะแนนตามที่กำหนด โดยวิธีการทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

6.1.1 วิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ (%)

6.1.2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา โรงเรียน บ้านดอนสำราญ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต โดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ด้านภาพรวมและรายข้อ แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความหมายของแบบสอบถาม (บุญชม ศรีสะอาด, 2553: 82-83) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด หรือเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับมาก หรือเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง หรือเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับน้อย หรือเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด หรือเหมาะสมน้อยที่สุด

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจ

6.2.1 นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเฉลี่ยของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนบ้านดอนสำราญ มาคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

6.2.2 หาความกว้างของอันตรภาคชั้น (Class Interval) เพื่อสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล อันตรภาคชั้นควรเท่ากันทุกชั้น (มนตรี สังข์ทอง, 2557: 25-26) แล้วนำไปกำหนดเกณฑ์แปลความหมายของแบบสำรวจ ดังนี้

$$C = \frac{R}{k}$$

เมื่อ C คือ อันตรภาคชั้น

R คือ พิสัย

k คือ จำนวนชั้น

$$C = \frac{4-1}{5}$$

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 - 4.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด หรือเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.81 - 3.40 หมายถึง ระดับมาก หรือเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.21 - 2.80 หมายถึง ระดับปานกลาง หรือเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.61 - 2.20 หมายถึง ระดับน้อย หรือเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.60 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด หรือเหมาะสมน้อยที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหาร ด้านบริบท ผู้บริหารประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ ด้านบริบท โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า วิสัยทัศน์ของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนภัส บุญเหลือ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริบท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรูญ กล้าหาญ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จากการใช้รูปแบบ CIPP Model ในการประเมินหลักสูตรท้องถิ่น พบว่า ด้านบริบท อยู่ในระดับมาก ด้านปัจจัยนำเข้า ผู้บริหารประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ ด้านปัจจัยนำเข้า โดยรวมอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่า โครงสร้างหลักสูตร สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ อาคาร สถานที่ งบประมาณ โครงการ/กิจกรรมสนับสนุนหรือส่งเสริมหลักสูตร และเกณฑ์การวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนภัส บุญเหลือ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการ ผู้บริหารประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ ด้านกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่า การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และกระบวนการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนภัส บุญเหลือ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรูญ กล้าหาญ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จากการใช้รูปแบบ CIPP Model ในการประเมินหลักสูตรท้องถิ่น พบว่า ด้านกระบวนการ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสวรรค์ จิตปรีดา (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการจัดการศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ได้ทำการประเมินโดยใช้รูปแบบ CIPP Model พบว่า ด้านกระบวนการโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และด้านผลผลิต ผู้บริหารประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษาโรงเรียนบ้านดอนสำราญ ด้านผลผลิต โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่า คุณลักษณะของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายและเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ได้แก่

นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน นักเรียนมีวินัยและปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือและนักเรียนยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต นักเรียนมีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย สำหรับข้อที่เหลือมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนภัส บุญเหลือ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านผลผลิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรุงญ กล้าหาญ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จากการใช้รูปแบบ CIPP Model ในการประเมินหลักสูตรท้องถิ่นพบว่า ด้านผลผลิต อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสวรรค์ จิตปรีดา (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการจัดการศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ได้ทำการประเมินโดยใช้รูปแบบ CIPP Model พบว่า ด้านผลผลิต โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครูผู้สอน ด้านบริบท ผู้ครูผู้สอนประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ ด้านบริบท โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่า วิสัยทัศน์ของหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนภัส บุญเหลือ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริบท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรุงญ กล้าหาญ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จากการใช้รูปแบบ CIPP Model ในการประเมินหลักสูตรท้องถิ่น พบว่า ด้านบริบท อยู่ในระดับมาก ด้านปัจจัยนำเข้า ครูผู้สอน ประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ ด้านปัจจัยนำเข้า โดยรวมอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่า โครงสร้างหลักสูตร สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ อาคารและสถานที่ งบประมาณ โครงการ/กิจกรรมสนับสนุนหรือส่งเสริมหลักสูตร และเกณฑ์การวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนภัส บุญเหลือ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการ ครูผู้สอนประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ ด้านกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่า การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และกระบวนการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนภัส บุญเหลือ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุม

อนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรุงญ์ กล้าหาญ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จากการใช้รูปแบบ CIPP Model ในการประเมินหลักสูตรท้องถิ่น พบว่า ด้านกระบวนการ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสวรรค์ จิตปรีดา (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการจัดการศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาภาคเหนือ เขต 3 ได้ทำการประเมินโดยใช้รูปแบบ CIPP Model พบว่า ด้านกระบวนการโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และด้านผลผลิต ครูผู้สอนประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษาโรงเรียนบ้านดอนสำราญ ด้านผลผลิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่า คุณลักษณะของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายและเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนมีความพร้อมในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ สำหรับข้อที่เหลือมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนภัส บุญเหลือ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านผลผลิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรุงญ์ กล้าหาญ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จากการใช้รูปแบบ CIPP Model ในการประเมินหลักสูตรท้องถิ่น พบว่า ด้านผลผลิต อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสวรรค์ จิตปรีดา (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการจัดการศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาภาคเหนือ เขต 3 ได้ทำการประเมินโดยใช้รูปแบบ CIPP Model พบว่า ด้านผลผลิต โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3. ผลการวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษา ด้านบริบท คณะกรรมการสถานศึกษาประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ ด้านบริบท โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่า วิสัยทัศน์ของหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนภัส บุญเหลือ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริบท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรุงญ์ กล้าหาญ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จากการใช้รูปแบบ CIPP Model ในการประเมินหลักสูตรท้องถิ่น พบว่า ด้านบริบทอยู่ในระดับมาก ด้านปัจจัยนำเข้า คณะกรรมการสถานศึกษาประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ ด้านปัจจัยนำเข้า โดยรวมอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่า ผู้บริหาร และงบประมาณ มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนโครงสร้างหลักสูตร สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้

ครูผู้สอน นักเรียน สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ อาคาร สถานที่ โครงการ/กิจกรรมสนับสนุนหรือส่งเสริมหลักสูตร และเกณฑ์การวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนภัส บุญเหลือ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการ คณะกรรมการสถานศึกษาประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ ด้านกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่า การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และกระบวนการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนภัส บุญเหลือ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรุงญ์ กล้าหาญ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จากการใช้รูปแบบ CIPP Model ในการประเมินหลักสูตรท้องถิ่น พบว่า ด้านกระบวนการ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสวรรค์ จิตปรีดา (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการจัดการศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาภสสนธุ์ เขต 3 ได้ทำการประเมินโดยใช้รูปแบบ CIPP Model พบว่า ด้านกระบวนการโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านผลผลิต คณะกรรมการสถานศึกษา ด้านผลผลิตประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษาโรงเรียนบ้านดอนสำราญ ด้านผลผลิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่า คุณลักษณะของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายและเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนมีความรู้ ความสามารถในการคิด แก้ปัญหาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และมีทักษะชีวิต และนักเรียนตระหนักถึงประโยชน์ของการใช้ความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการดำรงชีวิต สำหรับข้อที่เหลือมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนภัส บุญเหลือ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านผลผลิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรุงญ์ กล้าหาญ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จากการใช้รูปแบบ CIPP Model ในการประเมินหลักสูตรท้องถิ่น พบว่า ด้านผลผลิต อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสวรรค์ จิตปรีดา (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินการจัดการศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาภสสนธุ์ เขต 3 ได้ทำการประเมินโดยใช้รูปแบบ CIPP Model พบว่า ด้านผลผลิต โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

องค์ความรู้ใหม่

ผลการศึกษานี้ พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนสำราญ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวม ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีความสอดคล้องของหลักสูตรสถานศึกษา ควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนแต่ไม่ได้นำวิสัยทัศน์มาจัด หลักสูตรที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้น สถานศึกษาควรตรวจสอบความสอดคล้องของหลักสูตรกับวิสัยทัศน์และจัดหลักสูตรให้เหมาะกับนักเรียนเพื่อที่จะบรรลุตามวิสัยทัศน์ให้มากที่สุด
2. ควรทำการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป
3. การประเมินด้านผลผลิต ควรส่งเสริมให้มีทักษะความสามารถด้านอื่นๆ ให้มากยิ่งขึ้น
4. การประเมินด้านกระบวนการ ควรใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
5. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ผู้บริหารควรพัฒนาครูผู้สอนให้มีความเชี่ยวชาญในการสอน และมีระบบพัฒนาครูอย่างสม่ำเสมอ จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการจัดการเรียนการสอน และมีสื่อวัสดุอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมทันสมัยและน่าสนใจ มีแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียน เช่น ห้องสมุดที่มีระบบอินเทอร์เน็ต

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรมีการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาโดยประเมินที่ตัวหลักสูตร กระบวนการใช้หลักสูตร และผลลัพธ์ของหลักสูตร
2. ควรมีการประเมินหลักสูตรให้ครอบคลุมทุกกลุ่มสาระ และทุกระดับชั้น
3. ควรมีการประเมินหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลที่ได้จากการประเมินไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ มีความสอดคล้องกับสังคมปัจจุบันอยู่เสมอ
4. ในการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาครั้งต่อไป ควรเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ประเมินจากภายนอกเป็นผู้ที่มีส่วนในการประเมิน เพื่อให้ได้ผลการประเมินในแต่ละมุมมอง

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จรูญ กล้าหาญ. (2546). การประเมินการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนการประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาวิชา บริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- นงนภัส บุญเหลือ. (2553). การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียน
ประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปราณี มีหาญพงษ์ และกรรณิการ์ ฉัตรดอกไม้ไพร. (2561). การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย
ทางการพยาบาล. วารสารพยาบาลทหารบก. สิงห์บุรี: โรงพยาบาลสิงห์บุรี.
- พรสวรรค์ จิตปรีดา. (2549). การประเมินการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา
กาฬสินธุ์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา,
สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- วิชัย ดิสสระ. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย พรมาลัยรุ่งเรือง. (2544). การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่าง
เคหภัณฑ์พุทธศักราช 2535 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- มนตรี สังข์ทอง. (2557). หลักสถิติ. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). ชุดฝึกอบรมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้หลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
- อุไรวรรณ ชัยชนะวิโรจน์ และชญาภา วันทุม. (2560). การทดสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย.
วารสารการพยาบาลและสุขภาพ, 11(2)
- DeVon H. A., Block M. E., Moyle-Wright, P., Ernst, D. M., Hayden, S. J., Lazzara, D. J. et al. A Psychometric
Toolbox for testing Validity and Reliability. *Journal of Nursing scholarship* 2007;
39 (2): 155-164.